

208

Besluit van 28 april 1988, houdende uitvoering van artikel 32, tweede en derde lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen (Registratiebesluit Wet milieugevaarlijke stoffen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 26 juni 1987, no. MJZ 2667007, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Gelet op artikel 32, tweede en derde lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1985, 639);

De Raad van State gehoord (advies van 27 januari 1988, Nr. W08.87.0301);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volksgezondheid, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 21 april 1988, no. MJZ 2148044, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. de wet: de Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1985, 639);
- b. vervaardigen: produceren van een stof of preparaat met het oogmerk deze, al dan niet verwerkt in een (ander) preparaat dan wel verwerkt of omgezet in een produkt, aan een ander ter beschikking te stellen;
- c. registratieplichtige: ieder die beroepshalve stoffen of preparaten vervaardigt of in Nederland invoert.

Artikel 2

De registratieplichtige dient met betrekking tot stoffen en preparaten die hij heeft vervaardigd, in Nederland ingevoerd of aan een ander ter beschikking gesteld, tevens te registreren:

- a. de handelsnaam of, voor zover deze hem bekend zijn of redelijkerwijs bekend kunnen zijn, de handelsnamen;
- b. de chemische naam;
- c. naam en adres van de afnemers;
- d. met betrekking tot preparaten: de chemische namen en de gewichtspercentages van de belangrijkste daarin aanwezige stoffen tot in totaal 95 gewichtsprocenten van het preparaat, alsmede, voor zover hij daarover beschikt of redelijkerwijs kan beschikken, de chemische namen van de stoffen die de resterende 5 gewichtsprocenten van een preparaat vormen.

Artikel 3

1. De registratieplichtige dient de gegevens, bedoeld in artikel 32, eerste lid van de wet, onderscheidenlijk in artikel 2, op zodanige wijze te registreren dat hij deze, indien Onze Minister daarom verzoekt, binnen een maand schriftelijk kan overleggen, gespecificeerd per stof, per afnemer en per kalenderjaar.

2. De registratieplichtige kan, in afwijking van het eerste lid, voor stoffen, al dan niet verwerkt in een preparaat, die zijn bestemd voor particuliere huishoudens of voor afnemers in het buitenland volstaan met een zodanige wijze van registreren van gegevens dat hij op verzoek van Onze Minister binnen een maand schriftelijk opgave kan doen van de totale hoeveelheid die hij van een stof in een kalenderjaar aan elk van de genoemde categorieën van gebruikers ter beschikking heeft gesteld.

3. De registratieplichtige dient de gegevens, bedoeld in het eerste, onderscheidenlijk het tweede lid, te bewaren gedurende ten minste 10 jaren vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit, voor zover hij deze op dat tijdstip reeds in zijn bezit heeft, dan wel gedurende ten minste 10 jaren vanaf het tijdstip waarop hij die gegevens krijgt.

4. Indien toepassing wordt gegeven aan het tweede lid, dient de registratieplichtige tevens de namen en adressen van de afnemers van de stoffen en preparaten, bestemd voor de desbetreffende categorie van gebruikers, gedurende één jaar overeenkomstig het in het eerste lid bepaalde te bewaren.

Artikel 4

Van de registratieplicht zijn uitgezonderd:

a. stoffen en preparaten die in Nederland worden ingevoerd en die niet in het vrije verkeer worden gebracht, tenzij zij binnen Nederlands grondgebied worden verwerkt of omgezet;

b. stoffen die in de procesinstallatie waarin zij ontstaan, worden omgezet in andere stoffen zonder dat daarbij tussentijdse opslag plaatsvindt;

c. bestrijdingsmiddelen die zijn toegelaten op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 (Stb. 288);

d. sera en vaccins als bedoeld in de Wet op Sera en Vaccins (Stb. 1927, 91).

Artikel 5

1. Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

2. Het kan worden aangehaald als Registratiebesluit Wet milieugevaarlijke stoffen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 28 april 1988

Beatrix

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. H. T. M. Nijpels

Uitgegeven de *negentiende* mei 1988

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 juni 1988, nr. 112.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

De Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1985, 639) strekt ter bescherming van mens en milieu tegen gevaarlijke stoffen. Daartoe bevat de wet ten aanzien van nieuwe stoffen een preventief beschermingssysteem dat er onder meer toe moet leiden, dat nieuwe stoffen niet meer in het verkeer worden gebracht zonder dat gegevens aan de overheid worden verstrekt over de identiteit en eigenschappen van de stof, over de hoeveelheid die van die stof wordt geproduceerd, ingevoerd of aan een ander ter beschikking gesteld en over de verwachte toepassingen van de stof.

Voorts voorziet de wet in instrumenten die enerzijds onderzoeksbeleid (beter) mogelijk moeten maken ten aanzien van mogelijk gevaarlijke stoffen en anderzijds maatregelen mogelijk maken tegen als gevaarlijk onderkende stoffen. Het eerstgenoemde instrumentarium omvat onder andere de bevoegdheid van de overheid om bij het bedrijfsleven gegevens te vragen ten aanzien van stoffen en preparaten en de verplichting voor het bedrijfsleven om deze te verstrekken. Om voldoende te waarborgen dat aan deze bevoegdheid en verplichting kan worden en wordt voldaan, strekt de onderhavige registratieregeling.

In artikel 32 van de wet is een registratieplicht vastgelegd voor een ieder die beroepshalve stoffen of preparaten vervaardigt of in Nederland invoert. De registratieplicht geldt ten aanzien van nieuwe (na 18 september 1981 in de handel gebrachte) en bestaande (op de Europese inventaris (European Inventory of Existing Chemical Substances) voorkomende) stoffen, alsmede ten aanzien van de hieruit samengestelde preparaten. Deze registratieplicht moet onder meer de waarborg scheppen dat, zo nodig, op korte termijn inzicht kan worden verkregen in de verspreiding van een stof of een preparaat in het maatschappelijk verkeer. Behalve de gegevens betreffende de geproduceerde, ingevoerde of aan een ander ter beschikking gestelde hoeveelheid, die op grond van artikel 32, eerste lid, van de wet moeten worden geregistreerd, dienen hiertoe tevens te worden geregistreerd: de handelsnaam, de chemische naam van de stof of het preparaat, de namen en adressen van de afnemers van de stoffen of preparaten en de samenstelling van preparaten.

De verplichting om laatstgenoemde gegevens te registreren wordt in het onderhavige besluit vastgelegd. Ook deze extra registratieplicht geldt ten aanzien van alle stoffen ongeacht het tijdstip waarop zij in de EG voor het eerst op de markt gebracht werden, alsmede ten aanzien van de hieruit samengestelde preparaten. In het kader van dit besluit wordt het thans (nog) niet noodzakelijk geacht om met toepassing van artikel 32, vierde lid, van de wet, naast fabrikanten en importeurs, nog andere categorieën van personen die beroepshalve met stoffen en preparaten omgaan een registratieplicht op te leggen.

De overheid zal van de bevoegdheid om van de registratieplichtige gegevens over de verspreiding van een stof of preparaat op te vragen gebruik maken, indien dit nodig is met het oog op ten aanzien van een stof of een preparaat te voeren beleid ter bescherming van mens en milieu. Hierbij wordt voornamelijk gedacht aan de toepassing van de artikelen 21 tot en met 24 en 31 van de wet, bij voorbeeld:

- in geval dat in korte tijd moet kunnen worden beschikt over het gebruikspatroon van een stof indien de stof aanmerkelijke gevaren blijkt te veroorzaken;
- in geval van uitvoering van het in artikel 22 van de wet voorgescreven onderzoek naar het voorkomen, de toepassing en de verspreiding van aandachtstoffen;

- in het geval dat met betrekking tot een stof een redelijk vermoeden bestaat dat handelingen met de stof ongewenste effecten voor mens en milieu veroorzaken of zullen veroorzaken;

- in het geval dat een doeltreffende inzameling van milieugevaarlijke stoffen op een gegeven moment geboden wordt geacht.

Het verzoek van de Minister zal een beperkt aantal stoffen per jaar betreffen. In het algemeen zal worden gevraagd naar de hoeveelheid die een fabrikant of importeur van die stof per jaar heeft geproduceerd of geïmporteerd en naar de hoeveelheid die hij daarvan heeft ter beschikking gesteld aan zijn afnemers (per afnemer).

Het kan voorkomen dat het verzoek om gegevens zich niet tot alle registratieplichtigen richt. In geval van een geringe betekenis van deze gegevens voor het te ontwikkelen beleid zou bij voorbeeld een uitzondering kunnen gelden voor importeurs van kleine hoeveelheden, bijvoorbeeld laboratoriumstoffen. Bij het verzoek van de Minister om gegevens zal dan een hoeveelheidsgrens worden aangegeven (die per stof kan variëren).

De gegevens die in het kader van deze registratieplicht aan de overheid op haar verzoek worden overgelegd, zullen wellicht gegevens bevatten, waarvan geheimhouding gerechtvaardigd is. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 56 van de wet kan de registratieplichtige voor deze gegevens geheimhouding vragen.

De registratieverplichting zal tevens een functie kunnen vervullen bij de handhaving van de wet, in die zin, dat door de bedrijven geen beroep kan worden gedaan op het niet (binnen korte tijd) voorhanden hebben van de gegevens waarvoor deze registratieplicht geldt, bij inspectie van de bedrijfsboekhouding door toezichthoudende ambtenaren.

Voorts zij erop gewezen dat het voor een ieder die beroepshalve met stoffen en preparaten omgaat, in het kader van de algemene zorgplicht op grond van artikel 2 van de wet van groot belang is te beschikken over de onderhavige gegevens van een stof of preparaat. Dergelijke kennis maakt het hem mogelijk alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden geveerd om gevaren zoveel mogelijk te beperken.

Dereguleringsstoets

Met het oog op de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur, vastgesteld bij besluit van de minister-president van 16 januari 1985, wordt bij de voorliggende maatregel het volgende opgemerkt. Het wetsontwerp milieugevaarlijke stoffen is als geheel onderwerp geweest van onderzoek in het kader van heroverweging van wetgeving. De resultaten daarvan zijn onder meer vastgelegd in het Actieprogramma Deregulering Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (DROM) (Kamerstukken II 1982/83, 17 931, nr. 4, conclusies 88 t/m 92). De voorgenomen registratieregeling is daarbij gehandhaafd. Voorafgaand aan het stellen van deze registratie-eisen is in overleg met het bedrijfsleven opdracht gegeven aan de adviesbureaus Twijnstra en Gudde NV en Tauw B.V. om na te gaan welke administratieve registraties betreffende inkoop, verkoop, produktie en afvalstromen door producenten en importeurs van chemicaliën in het kader van de bedrijfsvoering reeds worden bijgehouden. Daarbij is gebleken dat in bijna alle gevallen de gegevens die op grond van de onderhavige registratieplicht zouden moeten worden geregistreerd, reeds in de bedrijfsadministratie zijn opgenomen. De gegevens met betrekking tot de handelsnaam, hoeveelheden en afnemers dienen grotendeels reeds geregistreerd en tien jaar bewaard te worden ingevolge de artikelen 49 en 54 van de Algemene wet inzake de rijksbelastingen (Stb. 1959, 301). De gegevens over de chemische structuur hebben producenten in bezit in recepturen of produktinformatiebladen (overzichten van samenstelling en eigenschappen van stoffen en preparaten), dan wel hebben zij deze ter beschikking door middel van de analysestaten van het laboratorium.

Voor de niet-producerende bedrijven is het verband tussen handelsnaam en chemische structuur te vinden in bij hen of bij de leverancier aanwezige produktinformatiebladen of in de correspondentie met de leveranciers.

Voor de uitvoering van deze maatregel worden geen nieuwe organen of instrumenten in het leven geroepen. Ook leidt de onderhavige regeling niet tot lasten van betekenis voor de overheid, de burger of het bedrijfsleven. Een raming en een nadere specificatie van de financiële gevolgen van uitvoering van deze wet voor de rijksbegroting zijn opgenomen in de memorie van toelichting (Kamerstukken II 1980/81, 16 800, nr. 3, blz. 82) respectievelijk de memorie van antwoord bij het wetsontwerp (Kamerstukken II, 1983/84, 16 800, nr. 9, blz. 81-82).

Opmerkingen naar aanleiding van de voorpublicatie

Naar aanleiding van de bekendmaking van het ontwerp-besluit (Staatscourant 1986, 226) zijn opmerkingen gemaakt door de Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie (VNCI), de Nederlandse Vereniging van Zeepfabrikanten (NVZ), de Vereniging van Verf- en Drukinktfabrikanten (VVVF) en de Stichting Natuur en Milieu (SNM). Deze hebben geleid tot een aantal verduidelijkingen in de toelichting en een wijziging in artikel 3 van het besluit.

De VNCI heeft bezwaar gemaakt tegen de registratieplicht voor tussenstoffen. Gesteld werd dat tussenstoffen als zodanig niet in het milieu terecht komen en dat de registratieplicht voor deze stoffen een geheel nieuwe opzet van de registratie zou eisen van producenten. Dit bezwaar wordt dezerzijds niet gedeeld. In de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel (Kamerstukken II, 1980/81, 16 800 nr. 3, blz. 25) is gesteld dat de aanwezigheid van een stof binnen Nederlands grondgebied reeds een risico inhoudt voor mens en milieu, bijvoorbeeld voor omwonenden en het milieu in verband met emissies en calamiteiten. Voorts wordt registratie van tussenstoffen gewenst geacht voor de uitoefening van het toezicht op de naleving van deze wet, o.a. in verband met de kennisgevingsplicht voor nieuwe tussenstoffen. Voldoende is dat per tussenstof, afgezien van de chemische naam, het produktievolume per kalenderjaar wordt geregistreerd en dat dit gegeven gedurende 10 jaar wordt bewaard. Door de uitzondering op de registratieplicht voor tussenstoffen die in de procesinstallatie ontstaan en worden omgezet in andere stoffen zonder dat tussentijdse opslag plaatsvindt (artikel 4, onder b), is voorkomen dat de normale bedrijfsadministratie van de producent als gevolg van deze regeling ingrijpend zou moeten worden aangepast.

Door wijziging van artikel 3 is tegemoetgekomen aan de wens van de VNCI om wat betreft de geëxporteerde hoeveelheid van een stof te kunnen volstaan met het verstrekken van de gecumuleerde hoeveelheid per jaar aan alle afnemers te zamen. Het verzoek van de Minister zal in de meeste gevallen de totale geëxporteerde hoeveelheid van een stof in een jaar betreffen. Het kan echter niet geheel worden uitgesloten dat in een geval naar de namen van de buitenlandse afnemers zal worden gevraagd. Het bewaren van de lijst van buitenlandse afnemers van het laatste volledige jaar wordt voldoende geacht. Het voorstel van de VNCI om bij een verzoek om gegevens de hoeveelheidsdrempel aan te geven, eventueel variërend per stof, zodat producenten en importeurs van kleine - voor het beleid niet relevante - hoeveelheden buiten de verplichting tot het verstrekken van gegevens vallen, zal, indien hiervoor aanleiding is, in concrete gevallen worden overgenomen.

De NVZ heeft aangevoerd dat voor het milieubeleid slechts relevant is te weten welke totale hoeveelheid van een stof diffuus in het milieu geraakt via de particuliere huishoudens. Het zou daarom volgens de NVZ ondoelmatig zijn om verplicht te stellen dat de relatie stof en individuele afnemers voor deze categorie van gebruikers wordt geregistreerd. Met

dit argument wordt ingestemd. Met wijziging van artikel 3 van het besluit is met het oog hierop aan de registratieplichtige de keuze gelaten of de lijst van de desbetreffende afnemers gedurende 10 jaren te bewaren of de per jaar aan deze gebruikers-categorie ter beschikking gestelde hoeveelheid van een stof te totaliseren en dit gegeven gedurende 10 jaren te bewaren met daarnaast de afnemerslijst van het laatste jaar. Aan het bezwaar van de NVZ tegen het registreren van de relatie stof en individuele afnemers andere dan de afnemers die aan de particuliere huishoudens leveren, en aan het bezwaar om de namen en adressenlijst van deze afnemers gedurende 10 jaar te bewaren kan niet worden tegemoetgekomen. Voor deze categorieën van gebruikers gaat het argument «geen relevantie voor het milieubeleid» niet op.

De VVVF heeft gewezen op grote moeilijkheden die vastzitten aan het leveren van de gevraagde jaaroverzichten gezien de grote hoeveelheid (tienduizenden) verschillende producten en de lang vertakte distributiekanaalen naar de afnemers die deze branche kent.

Het merendeel van de bezwaren van de VVVF kon worden weggenomen door de verduidelijking dat de registratieplicht niet vereist dat producenten en importeurs de namen en adressen van opvolgende afnemers (afnemers van hun afnemers) registreren. Voorts, door verduidelijking van de inhoud van het verzoek waarmee de minister zich tot de registratieplichtige zal wenden (in het algemeen zal de samenstelling van preparaten niet worden opgevraagd). De resterende opmerkingen van de VVVF betroffen de registratie van de chemische samenstelling van polymeren e.d., en van pigmenten. Hierover wordt opgemerkt dat polymeren beschreven kunnen worden door middel van hun samenstellende monomeren en andere synthetische uitgangsstoffen. Registratie van pigmenten kan geschieden door middel van registratie van de kleur-index nummers, zolang de relatie met de chemische samenstelling daarvan bij de registratieplichtige opvraagbaar en bekend is. In het kader van de reeds aangehaalde wettelijke zorgplicht dient een producent, maar ook de importeur, wel degelijk bekend te zijn met de chemische namen van alle stoffen, aangeduid met een kleur-index nummer, waarmee hij in zijn bedrijf omgaat. In een verzoek om informatie aan de bedrijven zal van de in het geding zijnde stof naast de chemische benaming zo mogelijk tevens de triviale, generieke of handelsnaam worden genoemd.

De Stichting Natuur en Milieu heeft aangedrongen op enige uitbreiding van de registratieregeling. Volgens SNM zou de registratieplicht ook moeten worden opgelegd aan de toepassers van stoffen (en met name van aandachtstoffen). Deze mening wordt echter niet gedeeld. Doordat de registratieplicht voor importeurs en producenten ook de namen en adressen van hun afnemers betreft is het toepassingsgebied van een stof daarmee reeds globaal bekend. Bovendien valt ook voor wat betreft de aandachtstoffen op dit moment niet te voorzien of een registratieplicht voor toepassers van deze stoffen relevant is. Op grond van artikel 21 van de wet is de toepasser overigens wel verplicht – op verzoek van de minister – de beschikbare informatie te verstrekken.

Het registreren van de samenstelling van preparaten voor 100 procent, waarop SNM heeft aangedrongen, wordt dezerzijds in verband met het voorkomen van onzuiverheden onmogelijk geacht. Een bewaartijd langer dan 10 jaar wordt voor het doel van deze regeling overbodig geacht. De opmerking van SNM dat de onderhavige regeling moet worden benut voor de controle op de uitvoering van de regeling ten aanzien van de export van milieugevaarlijke stoffen – waaronder bestrijdingsmiddelen – wordt niet opportuun geacht. Eerst bij de evaluatie in 1990 van bedoelde regeling zal duidelijk zijn hoe die regeling werkt en welke additionele voorzieningen nodig zijn. Hierop ware thans niet vooruit te lopen.

Het ontwerp-besluit is voor advies gezonden aan de Centrale raad voor de milieuhygiëne. Bij schrijven van 16 februari 1987 heeft de raad doen weten geen advies over het ontwerp te zullen uitbrengen.

Het ontwerp-besluit is voorts overeenkomstig artikel 61, eerste lid, van de wet toegezonden aan de beide Kamers der Staten-Generaal. Van die zijde is hierop geen reactie ontvangen.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Het begrip vervaardigen is nader omschreven om aan te geven dat de registratieplicht niet geldt voor afvalstoffen die tijdens de productie vrijkomen, doch vervolgens worden verwijderd door vernietiging, storten e.d.

Ofschoon zich hieronder stoffen kunnen bevinden die in ernstige mate schadelijk voor mens en milieu zijn, wordt het achterhalen van de bedoelde gegevens in het kader van de registratieverplichting op grond van art. 32 een te grote belasting geacht. Slechts op grond van nader te definiëren doelstellingen kunnen stoffen, procédés of installaties aangegeven worden waarvoor een meer uitgebreide registratie t.a.v. vrijkomende afvalstoffen gewenst is. Hierbij kan voortgebouwd worden op de gegevens die krachtens artikel 32 moeten worden geregistreerd.

Bijprodukten die in het verkeer worden gebracht, bijvoorbeeld als grondstof, vallen wel onder de onderhavige registratieplicht.

Tussenstoffen (intermediates) vallen eveneens onder de registratieplicht, tenzij sprake is van stoffen als bedoeld in artikel 4, onder b.

Onder invoeren wordt verstaan «binnen Nederlands grondgebied brengen», overeenkomstig de definitie in artikel 1 van de wet. In de memorie van toelichting (Kamerstukken II, 1980/81, 16 800, nr. 3, blz. 66) is daarbij opgemerkt dat degene die invoert, de persoon is die voor de invoer verantwoordelijkheid draagt (de opdrachtgever). Hij blijft verantwoordelijk als hij de invoer in feite door een ander (bijvoorbeeld de vervoerder) doet verrichten. Ook is daarvoor niet bepalend wie de douane-formaliteiten voor de stof vervult. Importeur (en derhalve registratieplichtig op grond van deze regeling) kunnen zijn:

- de gebruiker van de stof, indien deze rechtstreeks voor zichzelf uit het buitenland importeert,
- het handelskantoor dat bij een in het buitenland gevestigde fabrikant of importeur stoffen bestelt, of
- een in het buitenland gevestigde fabrikant of importeur indien hij distribueert.

Bij nieuwe stoffen waarvan een invoerkennisgeving in Nederland wordt gedaan, berust de registratieplicht bij de kennisgever.

Artikel 2

In dit artikel wordt met handelsnaam bedoeld de in Nederland gebruikte handelsnaam of handelsnamen.

Ten aanzien van onderdeel c wordt opgemerkt dat hier bedoeld zijn de afnemers die direct afnemen van de producent of importeur.

Ten aanzien van onderdeel d wordt het volgende opgemerkt. Indien preparaten worden betrokken van leveranciers, wordt door deze niet altijd de samenstelling van het preparaat tot op 100% bekend gemaakt. Bij gerichte navraag naar de samenstelling wordt in de meeste gevallen meer informatie vrijgegeven. De registratieplichtige zal op grond van de onderhavige regeling verplicht zijn informatie in te winnen bij de leverancier totdat hem de samenstelling van een preparaat tot in totaal 95 gewichtsprocenten van het preparaat bekend is.

Met «belangrijkste» stoffen in het preparaat worden bedoeld de stoffen op grond waarvan het preparaat zijn toepassing vindt, alsmede de hulpstoffen die een aanmerkelijk deel van het preparaat uitmaken en in het algemeen dienen als drager voor de werkzame stoffen. Daarna wordt de volgorde van belang van een stof in het preparaat bepaald naar de (afnemende) hoeveelheid (in gewichtsprocenten), waarin die stof in het preparaat aanwezig is.

Wat betreft de laatste vijf gewichtsprocenten van het preparaat geldt, dat de registratieplichtige de chemische namen van de stoffen moet registreren voor zover hij daarover beschikt of redelijkerwijs kan beschikken.

Artikel 3

De wijze van registreren wordt vrijgelaten, op voorwaarde dat door de registratieplichtige overzichten per kalenderjaar van de bedoelde gegevens op verzoek van Onze Minister binnen één maand schriftelijk kunnen worden overgelegd. De gegevens betreffende de hoeveelheid die wordt geproduceerd, ingevoerd of aan een ander ter beschikking gesteld, moeten per stof kunnen worden aangegeven, ook indien deze is verwerkt in een preparaat. Ook moet per stof kunnen worden aangegeven welke hoeveelheid per kalenderjaar aan een individuele afnemer ter beschikking is gesteld. Een uitzondering op laatstgenoemde eis geldt voor stoffen die worden afgeleverd aan (de handelaren voor) de particuliere huishoudens en aan buitenlandse afnemers.

Na het eerste jaar na inwerkingtreding van deze regeling zal een producent of importeur voor deze categorieën per stof moeten nagaan in welke hoeveelheid per jaar hij deze ter beschikking heeft gesteld aan afnemers die behoren tot een van de twee categorieën en dit vervolgens bijhouden.

Artikel 4

Van de werking van deze wet en derhalve tevens van de onderhavige registratieplicht zijn uitgezonderd: voedings- en genotmiddelen, alsmede diervoeders (artikel 1, tweede lid, van de wet).

In artikel 4, eerste lid, onder a en b, van dit besluit is een uitzondering opgenomen voor stoffen die slechts zeer kort op Nederlands grondgebied aanwezig zijn. Een registratieplicht voor deze stoffen instellen zou te belastend zijn voor producenten en importeurs in relatie tot het doel van deze regeling. Voorts geldt ingevolge artikel 71, eerste lid, van de wet een uitzondering voor stoffen en preparaten voor zover daaromtrent regelen zijn gesteld bij de Wet op de geneesmiddelenvoorziening (Stb. 1958, 408), de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 (Stb. 288) en de Diergeneesmiddelenwet (Stb. 1985, 410). De Wet op de geneesmiddelenvoorziening kent bepalingen op grond waarvan fabrikanten en importeurs van geneesmiddelen dienen te beschikken over informatie omtrent samenstelling en hoeveelheden van door hen geproduceerde en geïmporteerde geneesmiddelen (zie het Besluit bereiding en aflevering van farmaceutische produkten, artikelen 2 en 8 e.v. (Stb. 1977, 538)). Geneesmiddelen zijn derhalve uitgezonderd van de registratieplicht op grond van onderhavige wet. De Bestrijdingsmiddelenwet 1962 kent eveneens bepalingen terzake van door producenten en importeurs te administreren gegevens omtrent door hen geproduceerde of geïmporteerde bestrijdingsmiddelen. Vooralsnog is in dat kader niet gekozen voor een wettelijke uitvoeringsregeling, doch geldt een afspraak dat omzetgegevens jaarlijks aan de overheid, o.a. de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer worden verstrekt. Te zamen met de gegevens die aan de overheid ter beschikking staan als gevolg van de wettelijk vereiste toelating voor het gebruik van bestrijdingsmiddelen, vormt dit voorshands voldoende waarborg dat de benodigde gegevens ten aanzien van bestrijdingsmiddelen beschikbaar zijn.

Bestrijdingsmiddelen zijn derhalve van de onderhavige registratieverplichting voorlopig ook uitgezonderd. Artikel 40 van de Diergeneesmiddelenwet bepaalt dat o.a. regelen worden gesteld omtrent de door houders van vergunningen, bedoeld in genoemde wet, te voeren administratie o.a. omtrent door hen te bereiden, in voorraad te hebben of af te leveren diergeneesmiddelen. Bij het in werking treden van de onderhavige regeling zal bedoelde administratieregeling in werking zijn. Op grond daarvan en op grond van de eisen die zijn gesteld ten behoeve van

de registratie/vergunning voor diergeneesmiddelen zullen fabrikanten en importeurs van diergeneesmiddelen de beschikking hebben over de gegevens als bedoeld in de onderhavige registratieregeling. Ook de verplichte bewaartijd is hiermee in overeenstemming. Derhalve is op grond van de Diergeneesmiddelenwet reeds voldoende gewaarborgd dat producenten en importeurs van diergeneesmiddelen de beoogde informatie kunnen verschaffen indien deze wordt gevraagd met toepassing van artikel 21 van deze wet.

Op grond van de Wet op sera en vaccins (Stb. 1927, 91) staan onder andere de produktie, invoer en aflevering van sera en vaccins onder stringente controle zodat voor deze stoffen en preparaten een uitzondering dient te worden gemaakt op de registratieplicht op grond van deze wet.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
E. H. T. M. Nijpels